

[Jens Chr. Christensen.]

kan også være andre partier end netop venstre, der er interesserede deri, og det giver tilslutningen jo også udtryk for.

Når man mener, at det er på et meget sent tidspunkt, dette forslag fremkommer, er det jo rigtigt, men det er fremsat med den begrundelse, som allerede har været nævnt flere gange. Men det kan så udmærket nås endnu, hvis man ellers har god vilje dertil fra det høje tings side, og det er jo ikke et spørgsmål, der skal lægges ud til kommunalbestyrelserne, det er ikke et fortolkningsspørgsmål som så ofte ellers, når det drejer sig om den kommunale valglov, det er et spørgsmål, som kun har relation til dem, der anmelder lister, og dem, der skal arbejde med disse. Sidste frist for indgivelse af lister til amtsrådsvalg er 16. februar, og med hensyn til listeforbund er fristen 4 dage før selve valgdagen; til sognerådsvalg er fristen 22. februar, og man kan fremsætte begæring om listeforbund indtil 2 dage før selve valgdagen. Der skulle derfor intet være til hinder for, at det udmærket kan nås endnu.

Når det ærede medlem hr. Holger Eriksen er bange for, at det vil gå ud over de lister, der bliver hængt sidst på, er det et dårligt argument. Det har allerede været nævnt her, at enhver liste selvfølgelig får det antal mandater, som listen har stemmer til. Det, man ønsker at opnå gennem et listeforbund, er, at ingen stemmer skal gå til spille; når flere lister, der har indgået listeforbund indbyrdes, har et overskud af stemmer, opnår man gennem listeforbundet, at en eller anden af de kandidater, der er på de pågældende lister, bliver valgt. Det må være vælgerens soleklare ret, at der kan indgås sådanne listeforbund, navnlig efter vedtagelsen af den nye kommunale valglov, hvor der står, at det ikke er listens stillere alene, der skal afgøre, om et listeforbund kan indgås, men at også kandidaterne på listen skal underskrive et listeforbund; derved undgår vi i hvert fald at få kædet politiske lister sammen med upolitiske på en sådan måde, at det kan blive til gene for de personer, der er opstillet på listerne.

Der er efter alt at dømme intet i vejen for, at vort forslag kan vedtages, og der er heller intet i vejen for, at det kan komme

til at virke i praksis allerede ved valget den 2. marts.

Holger Eriksen: Det har naturligvis aldrig været min mening at ville genoptage diskussionen om det forslag til ændringer i loven om kommunale valg, som vi gjorde færdigt i forrige måned. Når jeg citerede det ærede medlem hr. Poul Sørensens udtalelser, var det heller ikke, fordi jeg regnede med, at jeg kunne få det ærede medlem til at give en undskyldning for dem; alting er jo subjektivt, og jeg må gå ud fra, at det ærede medlem selv tror på rigtigheden af dem, selvom jeg synes, at de fuldstændig savner grundlag. Henvisningen til den gentagne brug af ordet „formentlig“ i det ministerielle cirkulære giver jo, som den højtærede minister har påpeget, aldeles ikke noget grundlag for påstanden om sjuskeri, og når jeg nævnte det, var det kun, fordi jeg ville spørge det ærede medlem, om der ikke var større grund til at anvende ordet her, hvor man kommer med et forslag om ændringer, umiddelbart efter at det nævnte lovforslag er vedtaget. Det har jeg ikke fået noget klart svar på; men intet svar er naturligvis også et svar.

Hvad selve sagens realitet angår, er det både af den ærede ordfører for forslagsstillerne og af det ærede medlem hr. Poul Sørensen gjort gældende, at mine påstande her ikke var rigtige, og man har yderligere søgt at fastslå, at hver liste får det antal mandater, den har krav på. Men lad os nu tænke os den situation, at et parti har udsigt til at vælge to amtsrådsmedlemmer i en amtsrådsreds, at der der er fem folketingskredse, og at man anmelder fem lister. Når man vælger at anmelde disse fem separatlister, een for hver folketingskreds, fremfor at anmelde en samlet liste, er formålet det at få vælgerne i hver enkelt af disse fem kredse til at tro på, at i det øjeblik de stemmer på en af disse lister, vil den kandidat, der står først på listen, blive valgt; det vil sige, at i de tre folketingskredse af fem bliver de pågældende vælgere narret. For de flestes vedkommende betyder det ingenting; de fleste har naturligvis ønsket at støtte deres parti, og for dem kan det være ligegyldigt, om der var en fællesliste eller der var fem forskellige lister. Men der